

V y j á d ř e n í

školitele k disertační práci JUDr. Petra Š ť o v í č k a napsané na téma „Odpovědnost za škodu způsobenou vadou výrobku“ /stran 148; připojen seznam použité literatury/.

Jako školitel disertanta JUDr. Petra Šťovíčka podávám k práci, kterou jsem z odborného hlediska vedl, toto své stručné vyjádření:

Předložená disertační práce má podle mého názoru velmi solidní úroveň, a to po stránce obsahové, systematického uspořádání i jazykově stylizační.

Předložená disertační práce přesvědčivě ukazuje, že disertant nejen velmi spolehlivě zvládl příslušnou pozitivněprávní úpravu, včetně části zahraniční právní úpravy, nýbrž že zároveň osvědčil i náležitý přehled a orientaci v odborné literatuře (judikatorní činnost v této oblasti je bohužel stále mimořádně kusá).

Lze konstatovat, že disertant v práci – kromě úvodu a závěru – podal v pěti kapitolách celkově zasvěcený výklad práva ochrany spotřebitele, včetně odpovědnosti za vady výrobku, jakož i odpovědnosti za škodu touto vadou výrobku způsobenou. Inspirativní pro disertanta bylo, že v práci vedle rozboru evropského práva věnoval pozornost též právu ochrany spotřebitele ve dvou významných právních oblastech, konkrétně v USA a ve Spolkové republice Německo. Mám za to, že zvlášť zdařilé výklady zkoumané specifické občanskoprávní problematiky ve Spolkové republice Německo přispěly k dosažení velmi solidní úrovně práce. Na disertační práci a jejím zpracování jsou zároveň zřetelně patrný

poznatky, které disertant nabyl během svého studijního pobytu na Právnické fakultě v Bayereuthu.

K pozitivům práce řadím i disertantovy výklady obecné úpravy odpovědnosti za škodu v novém občanském zákoníku (jdoucí však podle mého názoru v nesouvisejících aspektech do zbytečných podrobností). Naproti tomu disertant správně věnoval v práci – vedle rozboru stávající právní úpravy odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku – její recepci do nového občanského zákoníku, včetně upozornění na odlišnosti i na odchylky, kterými se tato úprava v novém občanském zákoníku od příslušné Směrnice vyznačuje.

To, co však hodnotím na práci zvláště pozitivně, jsou samostatné přístupy disertanta k řešení jednotlivých dílčích otázek zkoumané problematiky včetně nastínění určitého trendu de lege ferenda. Ten podle disertanta spočívá v této oblasti v dalším rozšíření ochrany spotřebitele (roz. nad rámec odpovědnosti za věci movité, podle disertanta i za věci nemovité?).

K předložené práci mám sice některé připomínky diskusní povahy, které však v tomto školitelském posudku nelze uvádět a o nichž bude zajisté řeč při ústní obhajobě práce. V každém případě však lze disertantovi doporučit, aby se při ústní obhajobě vyjádřil i k otázce, zda integrace této specifické občanskoprávní odpovědnosti, která se může, a pravděpodobně bude, častěji měnit, skutečně náleží do ústředního univerzálního soukromoprávního předpisu, jakým je občanský zákoník. Tato otázka zní o to naléhavěji vzhledem k tomu, že i sám disertant vzpomíná v práci samostatnou francouzskou úpravu jako určitou „pravlast“ evropského spotřebitelského práva.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.
školitel